

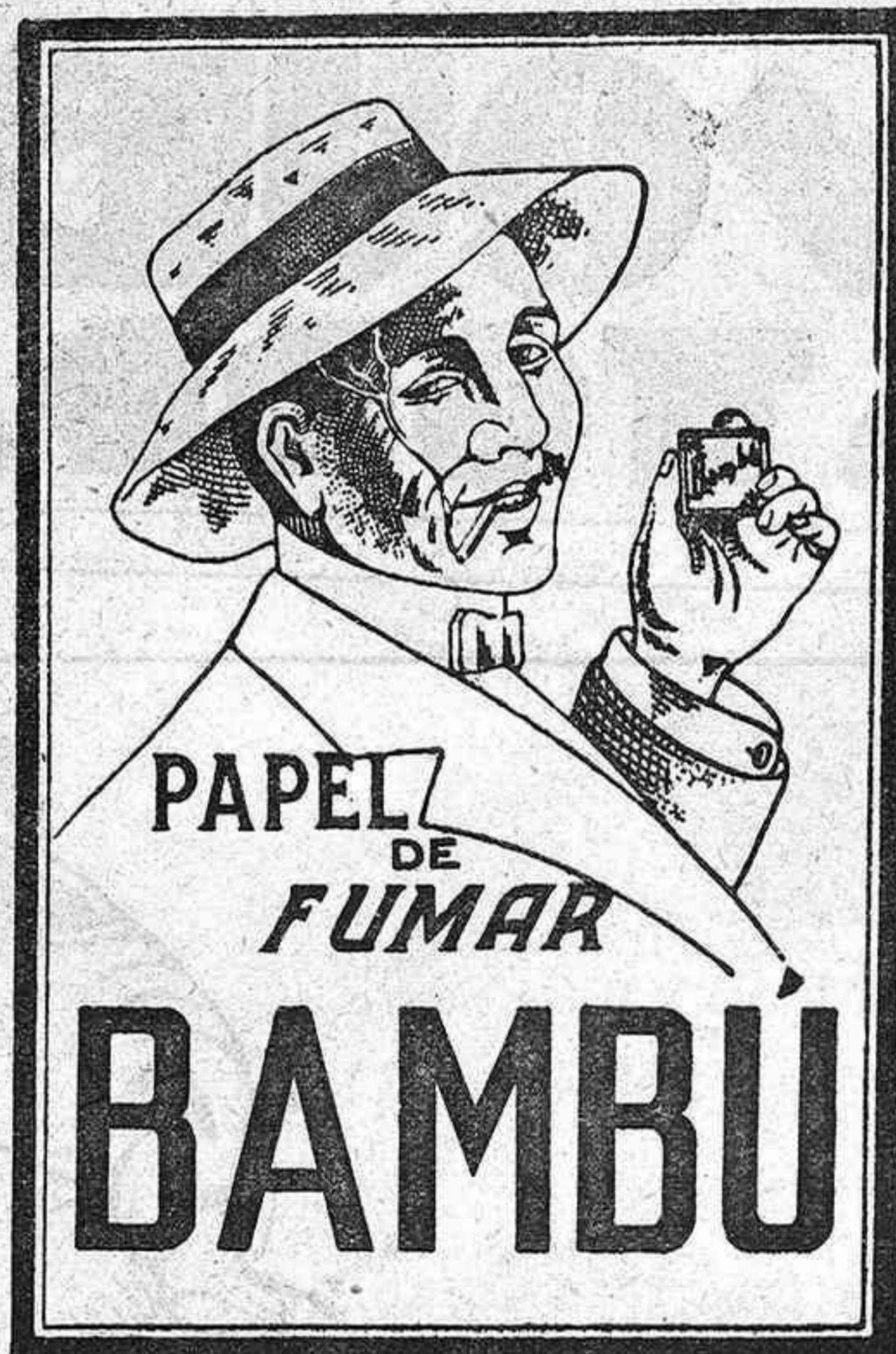
EL ESQUEVELLA

de la TORRATONA

Els primers freds del Sr. Esteve

Amb un bon braseret, un bon diari i notícies sensacionals. Qualsevol faci la bestiesa d'enredar-se.

CASA BASTIDA

PASSEIG DE GRACIA, 18

GRAN BASAR DE SASTRERIA I CAMISERIA

Amb ocasió de celebrar el seu cinquantenari de comerciant barceloní, donarà una sorpresa de la qual podeu ésser rics i executarà una **GRAN LIQUIDACIÓ** de totes les seves existències, que passen d'un milió de pessetes als preus següents;

100,000 pantalons des de	5 ptes.	100,00 pijames	des de 5 ptes.
100,000 trajos	> 25 >	100,00 calçotets	> 2 >
100,000 abrics	> 25 >	100,00 gorres	> 2 >
100,000 camises	> 5 >	100,00 boines	> 2 >

Encara que estem situats al Passeig de Gràcia, som la Sastreria i Camiseria mes barata de Barcelona.

Si l'elegància ha estat en altre temps privilegi sols dels favorecuts per la fortuna, Bastida ha creat una fórmula que la fa accessible a totes les classes socials.

Secció de Trajos i Abrics de Nen per a totes les edats i totes les formes amb teles de gran chics estil anglès a mida des de 40 ptes.

Secció de Trajos i Abrics d'Home diferents formes i teles de gran fantasia estil anglès a mida des de 50 ptes.

Secció de Trajos Sport i Mida en tots els estils, gèneres de gran fantasia estil anglès.

Secció de Trajos Etiqueta: Smòkings, Fracs, Chaqués, des de 100 ptes.

Tenim una secció ultra ràpida en què podem confeccionar tota classe de prendes amb quatre hores, com també una secció de gran luxe a on es confeccionen tota classe de prendes amb rics forros i esmerada confecció amb un 50 per 100 més barat que els nostres competidors.

Considerem l'estalvi el més essencial, obsequiem els nostres clients amb **Sagells d'Estalvi** de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i altres presents a proporció amb l'import de la compra.

—Donya Moral desa les robes.

fúnebre. Una barana verda completa l'abandó del lloc: sembla voler salvar, el que ningú ha d'endur-se'n amb una llaçada de cementiri.

El nostre gran amor per Catalunya no ens deixa veure aquestes coses, demostratives d'una pregona desafecció pels qui autènticament ens han fet retrobar l'ànima de poble. I hom s'adona que el gran amor vanat, fou més cridadissa política que amor afectiu.

¿Es possible que mentre es predicaven extrems, ningú no s'hagués adonat de la vergonya que representa pels catalans el monument d'Isclé Soler aixecat en una de les nostres places més centríques?

¿Es que per a dissimular la nostra deixadesa, es creu que n'hi ha prou amb la cortina de taxis que es col·loca davant del bust del gran actor?

Ja tornen a estar de moda

Veiem passar Carles Soldevila; passa rialler: els ulls li projecten com una claror de reflector damunt del nas.

Saludem l'Avellí Artís: li trobem un aire dringadorament optimista.

Ens creuem amb Josep M.ª Lòpez Picó: treu de l'etern cigar que xucla com un fum d'argent.

Esguardem de lluny en Surinyac Senties: té més jove la seva cara de jove. «¿Prepararà algun nou llibre?», ens preguntem.

Un periòdic ens dona a gran tamany informacions de les temporades de Teatre Català, amb retrat d'au-

tors. ¡Ja els autors i actors catalans semblen tan dignes d'atenció com els boxadors i els futbolistes.

Passa Joan M.ª Guasch i gesticula com si pronunciés un discurs presidencial de Jocs Florals.

Veiem que Carles Riba va prenyat d'estances i que el nom de Miquel de Palol arriba a Barcelona com a literat i no com a primer tinent d'alcalde de Girona.

—«¿Què els passarà als literats, que van amb el cap dret?»—pregunta un.

—«Que ja tornen a ésser vedettes!»—replica l'altre.

Ai obrers, obrers!

Obrers, tothom us afalaga. Però us afalaguen perquè teniu un vot, i vots són trumfos.

M. Vidal Guardiola, el de la Lliga, també es dirigeix als obrers, als obrers i a la burgesia liberal de Catalunya.

Vota'ns, burgesia! Voteu-nos, obrers!

Si no us poseu al costat dels de la Lliga, obrers, «poseu en perill totes les vostres conquestes, *penyora d'ulteriors avançaments*». I aquestes conquestes són l'augment general de jornals i del nivell de vida, en proporció més intensa del que ha esdevingut en gairebé totes les altres *regions d'Espanya*».

Està resultant, obrers—segons M. Vidal i Guardiola—, que l'augment dels vostres jornals el deveu a la Lliga.

Les vostres conquestes us ha calgut fer-les amb sang i lluitant obertament amb el burgès, capitalista i soci de la Lliga gairebé sempre. Però, ja ho veieu: a fi de jornada és la Lliga la qui us ha fet augmentar els jornals i la qui us farà obtenir *ulteriors avançaments*.

No hi ha com la política per fer dels polítics homes de barra!

Aquest número

ha estat visat per la

censura

Consideracions generals

Un nostre amic polític escriu un llibre de política. Ell no diu que el llibre sigui un llibre polític. El rotula: «Filosofia dels temps de crisi». El llibre té un subtítol: «Consideracions generals».

N'hem pogut copiar una plana:

—«Hi ha gent que diu que un ministeri és bo, si hi té algun amic, o creuen trobar-hi una persona que els doni confiances. Es la mateix gent que diu que el Ministeri és dolent si no hi té ningú.»

—«En rebre encàrrec de formar Ministeri, es pren el pols dels líders, pensant que amb ells seguirà tot el grup. L'experiència demostra que és una equivocació. Caldria consultar el grup, sense tenir preferència per cap membre. Així s'evitaria votar una exclusiva pels que se sap que així que grimpin a un Ministeri provocaran una escisió.»

—«Hi ha qui es dol de la inestabilitat dels Ministeris. Greu error! Gràcies a la noble incertitud de l'esport governamental, la Borsa coneix les fluctuacions de valors: fluctuacions sense les quals la vida econòmica del país seria nul·la.»

—«Entre una Cambra de Diputats i una cambra de dormir hi ha una diferència: per ananjar la segona s'ha de fer venir un paleta, per arranjar la primera n'hi ha prou amb un xic de «dissolució».

En ell llibre hi ha altres planes que tenen molt més regust d'actualitat que aquestes.

Però no són planes per dies de tardor!... Qui sap si més endavant podrien publicar-se.

GLOSSARI

Els de dalt no s'entenen

Com que la memòria ens falla sovint-no tant, però com voldrien alguns vells demagogs convertits avui en estircordetes—no recordem si fou Pompeu Gener o un altre tranquil de la mateixa corda, qui va denunciar que al Cel no s'entenen. No es tractava de cap guerra civil ni molt menys d'un cop d'estat de les milícies angèliques per a apoderarse de la caixa del trons. Res d'això. Els benaventurats gaudien sense sotrats de la nyonya paradisiaca i les ovelles místiques seguien pasturant per damunt les flonjors idíl·liques dels núvols.

El que passava era un fracàs de la tècnica intersideral. En una paraula, s'havia espatllat la meravellosa màquina que regulava les estacions i feia tronar i ploure en èpoques determinades. La tramoia celestial no

anava a l'hora, i mentre alguns deien que s'hi havia ficat la bruixa o que el dimoni hi ballava pel mig—coses abominables tractant-se d'afers celestials — molts sants creien que la causa de tot radicava en el defalliment, produït pel repapieig, de la Gerència Sobirana. Tan és així que, segons el comentarista a què hem fet esment en començar, la Congregació dels Sants havia acordat jubilar el Pare Etern i passar-li una unça d'or diària.

Segui facècia o el que es vulgui, el cert és que les coses de núvols amunt en relació amb la terra, no rutllen pas prou llatines. Els pronòstics fallen que és un gust o una dissort, segons del cantó que es mirin, i cap ermità dels Pirineus es podria guanyar la vida i la glòria predient tempestats ni bonances.

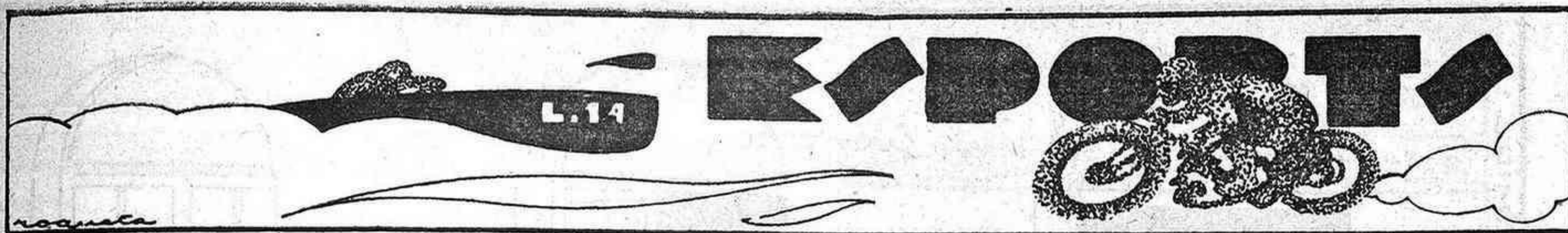
De les quatre clàssiques estacions de l'any n'han desaparegut, de moment, dues. La primavera i la tardor, tan celebrades, han dimittit llurs funcions moderadores del fred i de la calor, han desertat vergonyosament o bé han estat segrestades. De l'estiu xafogós passem sense transicions a l'hivern, és a dir, d'extrem a extrem. I si encara fos així! suprimint les robes i l'utilatge de confort de mig temps estariem llestos. No hem escurçat distàncies? Sobren, doncs, estacions. No ha aconseguit la ciència produir flors i fruits fora de temps? Quina manca ens fan, per consegüent, les temporades?

El pitjor de tot és que no sabem mai en quin temps ens trobem. Ens pensem que som a ple estiu, en el qual «tota cuca viu», i el dia menys sospita ens ve una gelada i ens ho crema tot. No podem refiarnos dels abrigalls i del foc per a resistir la hiverrada, car l'anarquia o el capriciós desordre que regna en les altíssimes esferes, ens fo suar com uns condemnats en el moment menys esperat.

Qui en té la culpa? Abans totes les coses venien de dalt. Els astres ens goversaven hi havia llunàtics i ferits del sol que no eren més que unes mortals marionetes que es movien i accionaven per mitjà d'uns fils invisibles menats de més enllà de l'estratoesfera. Ara hi ha qui diu que les coses s'han cap rat i atribueix els estravagants fenòmens metereològics que ens fan fer el ximple a causes purament terrenals. Hi ha qui creu que el terrabastall detonant i pirotècnic de la Gran Guerra va treure el pern del món de pollaguera i ara la terra volta com una politja bola. Hom parla que la difusió de la ràdio, amb la seva bilització d'ones etèries, ha desequilibrat i desorganitzat el sistema del planeta.

Qui en té la culpa? Segurament el manxaire, com diuen a «El ferrer de tall». De tota manera, ara que ve el fred, amanim el ventall i el càntir de l'aigua fresca.

PANICAL

Cronòmetre

El Badalona i els àrbitres

No sempre són els àrbitres els qui tenen la raó i les víctimes incompreses, dels espectadors fanatitzats i bàrbars. També hi ha justificatiu per a les protestes del públic quan aquest no arriba a emprar mitjans de violència amb el pobre infeliç que ha tingut la gosadia de fer-se àrbitre de futbol, i li ha mancat pit per exercir enèrgicament la professió o memòria per no oblidar-se dels reglaments.

Es clar que l'agressió es repugnant i condemnable, però quan els seguidors incondicionals d'un club han vist el seu equip dilecte perseguit per la desgràcia i ha volgut l'atzar que els àrbitres tinguessin actuacions deficientes potser per haver sortit al camp espantats de l'estat d'ànim de la massa temible que els voltava, aquesta falta greu i reprobable té una explicació, acostumats com estém a veure com aquesta mena de conflictes es produïxen.

El Badalona F. C. es troba actualment condemnat a quedar-se a la cua del campionat de Catalunya, tenint un equip excel·lent pel qual tota la crítica concedia en iniciar-se la competició, possibilitats d'obtenir una classificació honorable i de fer el paper de fera guita que va fent el Jupiter, al qui donaven els entesos per segur promocionista. El públic badaloní que ja en altres situacions semblants s'ha mostrat temible pels àrbitres, és víctima potser de la mateixa per dels col·legiats ineptes, tant com de les seves actuacions poc afortunades.

Altaveu indiscret

Els mallorquins han quedat com uns homes. Deien que el campionat d'Espanya de velocitat el guanyaria Llorens i l'ha guanyat Nicolau.

Nosaltres per a fer el pes a la balança contrària, varem dir que també podria guanyar-lo Cebrian Ferrer sense tenir-ne el convenciment; segurs que el nostre Cebrian és l'home de les irregularitats més notables. El que ja no ens sembla tant justificable, és que els mallorquins no sàpiguen apreciar el valor de la gent que tenen a casa i que fessin amb Nicolau la injustícia de no creure'l capaç de disputar ni la final.

***

Ja no arribarà el Barcelona a conquerir com a vencedor absolut, el títol de campió. El Sabadell li ha clavat la primera «bufa» del campionat.

¿Què deu tenir la Creu Alta de maligne pels blau grana? Té tanta de fatalitat pel Barcelona com de ventura pel Jupiter que ve guanyant anualment als sabadellencs al seu camp i que enguany per no ésser menys els ha esgarrapat un punt empatant i privant-los potser per aquest punt de mantenir el títol de campions.

***

Els de Sant Boi són així. Varen fer sis gols al Reus després de jugar una primera part de partit que havia donat el resultat de tres gols a un, favorables al club reusenc.

Darrerament s'ha produït al camp de l'Espanyol, arrel del partit jugat pel Badalona, un d'aquells arbitratges que porten derivacions federatives. Cruella, l'àrbitre del partit, es deixà imposar pels jugadors d'un bàndol i l'altre; pels crits del públic i àdhuc pel seu nerviosisme, més poderós aquell dia que la seva pròpia voluntat.

Dos gols d'off-side marcats per l'Espanyol produïren una excitació justificada als jugadors del Badalona i de l'excitació varen passar a les incorreccions, de les incorreccions a les insolències i veïrem Cruella fent el paper d'un pobre ésser mancat d'autoritat, joguina de l'ambient i desitjant acabar com fos la seva difícil i poc agradable comesa.

Casos com el present s'han produït per dissort al camp del Badalona i en altres camps on ha jugat aquest club. Sovint ha vingut el desequilibri de l'àrbitre al impressionar-se amb l'excitació dels cridaires badalonins, però també ha succeït que els crits han vingut com a fruit d'errades lamentables d'arbitratge.

Hem ha sentit dir que les circumstàncies actuals han evitat que el camp del Badalona es produïssin fets lamentables. Fóra més plaent pels esportius que senten afecte pel campionat català dir que s'ha jugat el campionat sense incidents i que a tots els àrbitres, sens excepció els ha estat concedida la medalla del mèrit.

Demana això es el mateix que demanar al Badalona que accepti amb santa resignació i alegria la seva situació de cuista.

AQUELL

El resultat fou de sis a tres. I és que als de Sant Boi quan els agafa la bogeria de fer gols, no hi ha qui sigui capaç d'aturar-los ni amb les cordes i una camisa de força.

***

Sans, Tarrasa i Iluro han d'ésser campions de grup. Porten el cap de la classificació general i el diumenge foren els únics equips vencedors en camp contrari.

Estem veient que tal com van les coses, veurem una promoció d'empenta que haurà d'ésser tant o més interessant que el campionat de Catalunya.

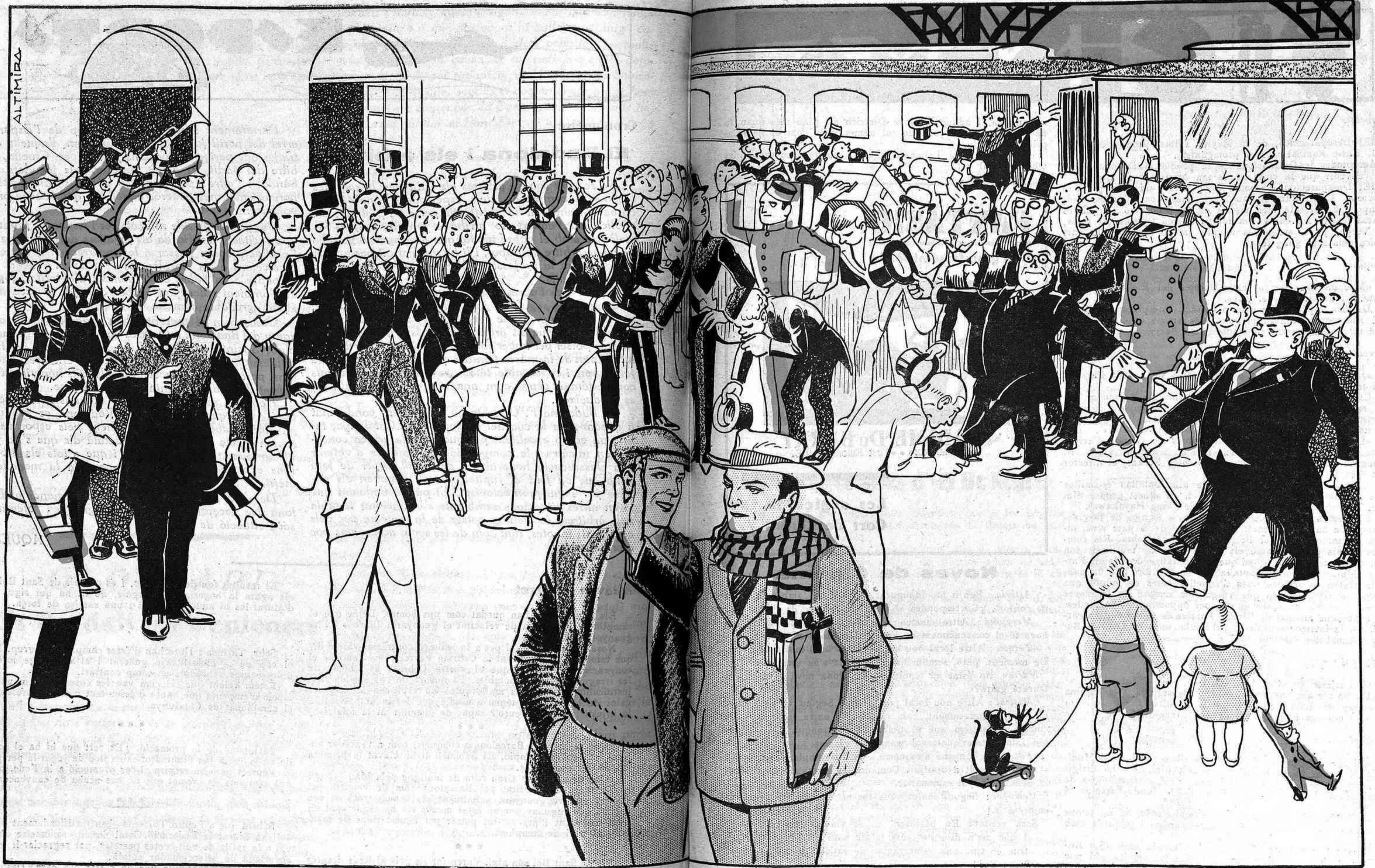
***

Parlem-ne de la promoció. ¿Es cert que hi ha el projecte de fer-la jugar per eliminatòries en lloc de jugar-la per punts? Veurem però on respira el cas promoció a la Fede, però fa una pudoreta de cremat que no ens acaba de convèncer.

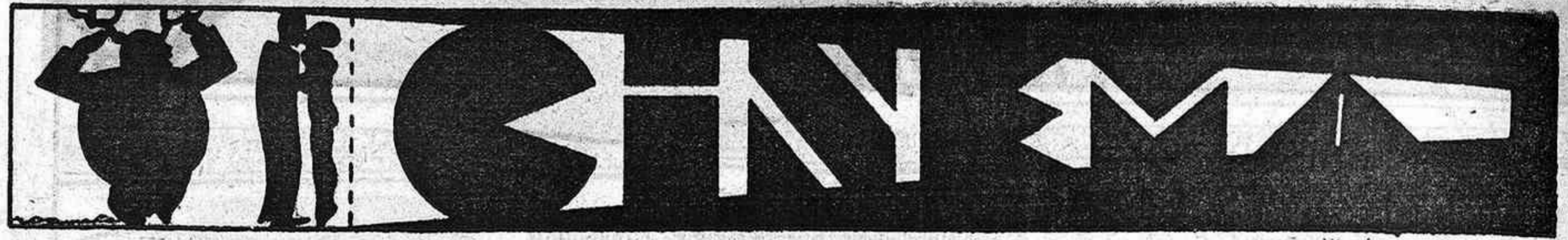
***

Sabem que a Pepito Torrents—ben justificadament per cert—li ha lliurat la Federació Catalana un cronòmetre d'or que val a la ratlla de vuit-centes pessetes, per regraciar-li la tasca encertada de seleccionador català.

Una plana federativa que ha costat ben cara. Després diran que no costa res quedar bé.

—Quanta gent ens visita
—Potser es creuen que és la setmana gastronòmica.

Novetats

«El Desaparecido», de la Meyler Films, producció nacional. Enric Rambal n'és el protagonista.

Acceptades les limitacions de la producció nacional, hem de convenir que la cinta no és tan inferior com altres.

«El Desaparecido» té bones fotografies i una interpretació discreta. Enric Rambal, no ho fa malament. Modest Cid, tampoc. El defecte més visible de la producció és que és massa teatre. No ens volem referir al seu tipisme (el Pilar, la Verge, jotes, etc.). Els ianquis també aprofiten la part típica dels seus gàngsters.

Fantàsia

«Madame Du Barry», amb Dolores del Rio de protagonista. Producció Warner Bros.

Un bon espectacle i una magnífica interpretació. Dolores del Rio reapareix a la pantalla més artista que mai i fent una estupenda creació de Madame Du Barry.

Tivoli

«La Batalla», film tret de la novel·la de Claudi Farrère, del mateix títol.

Claudi Farrère és dels pocs autors marins de renom que no ens plau. El més gran exabrupte és compararlo amb Còndrad. Hi ha tota una sensibilitat, una intel·ligència entre l'autor d'«Els Civilitzats» i el de «Lord Jim».

«La Batalla» és una de tantes obres de Claudi Farrère però amb unes dots de filmació que no tenen les altres. B. Zimmer, l'arranjador de l'obra, i Nicolàs Forkas, el director del film les han aprofitades.

El film darrer que s'ha fet de «La Batalla» és millor que el primer film que se n'havia fet. (D'aquest primer film mut no n'oblidarem la interpretació de Sesue Hayakawa).

El cinema sonor i els actuals avenços tècnics de la cinematografia han ajudat molt la realització de la part viva, diem cinematogràfica per l'expressió, que té l'obra. Els combats navals del film amb els seus efectes de multituds són ben realitzats. D'això prové que «La Batalla» de Claudi Farrère sigui millor en la pantalla que en el llibre. En la pantalla resten esborrades unes d'aquelles coses de subsòl que Claudi Farrère sembla que vulgui dir sempre en les seves obres i que mai no acaba de dir, per impossibilitat de dir-les. El niponisme amagat de Claudi Farrère és niponisme de cartró. En la interpretació de la pel·lícula, molt bé Charles Boyer i Annabella. El film, bo.

Mètopol

«Un crimen en la noche», film de G. W. Pabst.

Un no res que no desplau. G. W. Pabst juga, i la joguina unes vegades roda i altres li punxa els dits.

Més que un film reeixit, és una provatura!

Capitol

«El Mundo cambia», de la Warner Bros., amb Paul Muni.

Si res més no hi hagués en aquest film, que ha dirigit Hervyn Le Roy, hi hauria la interpretació extraordinària de Paul Muni. I consti que el llibre d'«El Mundo cambia» té un valor.

Paul Muni és un gran actor cinematogràfic, en un temps de grans actors: és sobri, és intens, expressa i subratlla amb força.

Les nostres senyores fines que llagrimegen amb «Sor Angèlica», troben que films com «El Mundo cambia» són poc amables. I en fan algun escarafall. Tampoc no poden veure

«Esquimo». I àdhuc Marlene Dietrich els plau més quan fa de fatal que quan juga un rol a meravella com el de «Caprici Imperial».

Què hi farem! I pensar que les nostres senyores fines tenen dret al vot!

FANTÀSIO

Una gran farsa històrica

MADAME DU BARRY
Warner Bros. * * * First National. S. R. E.

**Les orgies de la
Cort de Lluís XV.**

Noves de Cinema

Astòria: Per fi fou inaugurat aquest local amb tota mena de confort. ¿Correspondrà el públic a l'esforç de l'empresa?

Meryland: Altre cinema nou. Segons rumors, l'empresa nova té el convenciment de l'èxit. Tant debò sigui així.

Tetuan: Altre local nou que començà amb molta empenta. De moment, però, sembla que l'empenta s'ha estrocat.

Núria: Ha estat un temps tancat. Dóna nova fi de vida. Durarà gaire?

Mistral: Altre nou local per a obrir. Segons veus el diner hi corre abundantment, cosa no corrent entre empresaris de cinema. Desitgem que el diner no s'estronqui. Les seques són fatals, com qualsevol wamp de cinema.

Foc Nou: Cinema d'esquerra... de l'eixampla. Conten que el local té molt a desitjar. Com que es tracta de local nou, la deficiència pot esmenar-se.

Metropol: Segons males veus res no queda dels primitius empresaris.

Serà veritat? En parlarem en el vinent número.

—I què me'n dius de tants locals nous?

—Que en tinc una «emorràgia» de satisfacció.

—Yes! Yes!

TELÓ ENLAIRE

Teatre Poliorama

Ja s'ha inaugurat la temporada de teatre català oficial, i ha estat un èxit.

L'obra d'Avelí Artís: «Les ales del temps», fou molt ben rebuda, i la seva interpretació, sota l'acertada direcció de J. Pous i Pagès, encertadíssima.

Parlarem extensament de l'obra, dels actors i de la presentació, en l'edició propera.

Teatre Romea

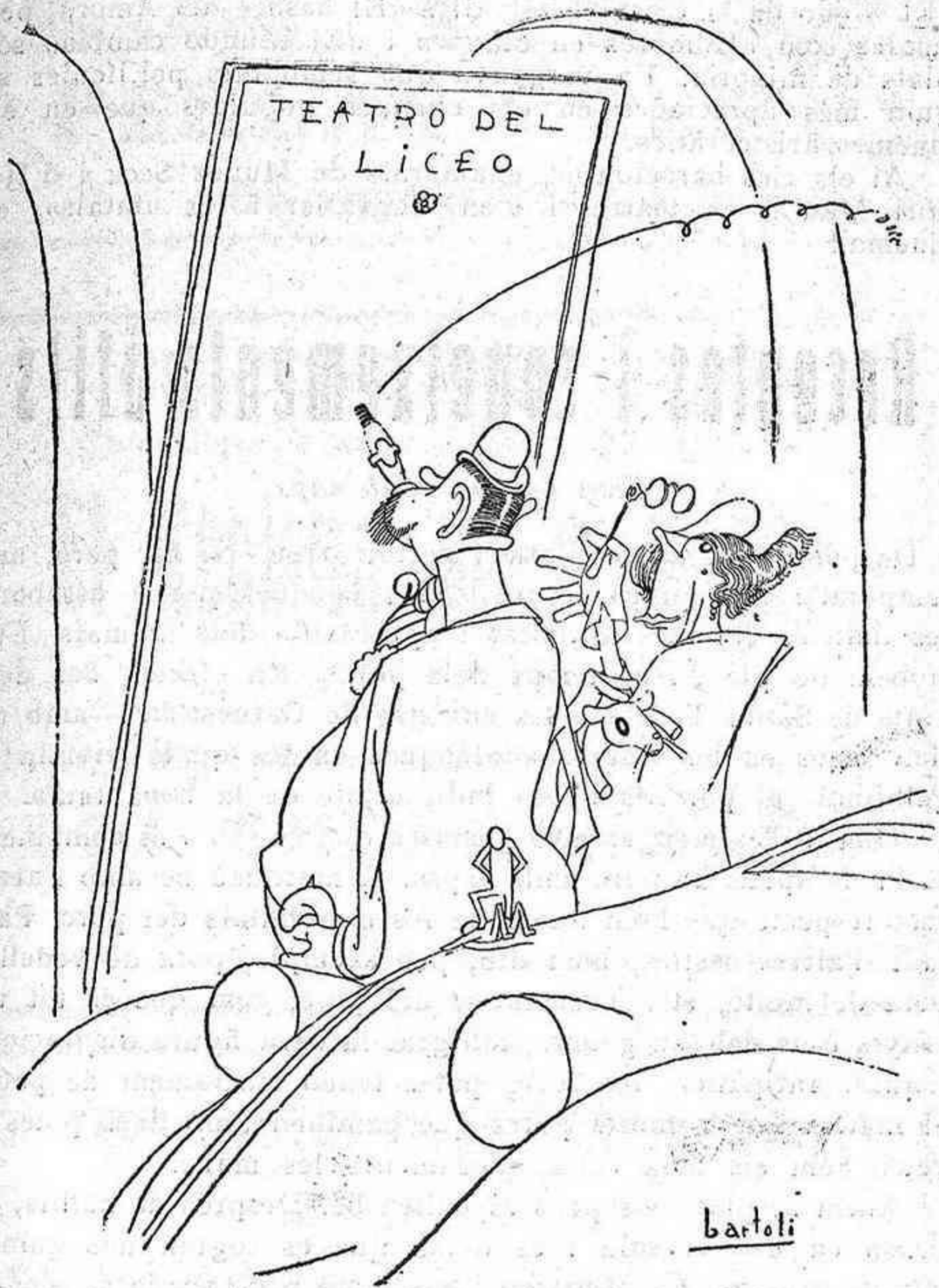
Avui inaugura la seva temporada de teatre català el Romea. La inauguració es fa amb l'estrena de la nova producció del poeta Josep M.ª de Sagarra: «La Plaça de Sant Joan».

Desitgem un nou triomf al poeta i un bon èxit per a la Companyia del Romea, que compta amb valuosos elements.

Apol·lo

Segueix l'èxit de «L'assassinat del carrer 42», de l'Amichatis i d'en Gastó de Màntua.

En parlar de l'obra ens férem eco dels qui trobaven que l'obra tenia un precedent: nosaltres esmentarem una cinta dita: «El Misteri de la Quarta Avinguda», de la qual es parlava per desacreditar la producció dels autors, com algú parlava d'«Un error judicial», de Fernández Flores. Resulta que això d'«El Misteri de la Quarta Avinguda» és un drama policíac que feien a Romea i que res no té a veure amb la producció de què parlem. (Consti que nosaltres de la novel·la d'en Fernández Flores no en dèiem res.) I consti també que la nostra intenció era favorable als autors de «L'assassinat del carrer 42». Féiem el retrat per a lloar la seva competència en l'ofici. De cinta o de novel·la, les escenes de «L'assassinat del carrer 42» són de teatre. I com que són de teatre, i autors habilíssims són Amichatis i Gastó A. Màntua,

Estic molt contenta. Ja podré tornar a lluir les joies.

Els Mestres Tites d'«El Be Negre»

Els d'«El Be Negre» han descobert que a les pàgines de «L'ESQUELLA» i de «La Campana» hi floreix un «patuès» idiomàtic especial.

Els de «L'ESQUELLA» no actuem mai de Mestre Tites, perquè sabem que quan s'actua de Dòmine s'han de saber moltes coses o tenir molta barra. El cas de barra és el cas d'«El Be Negre».

Agafem «El Be Negre» que parla de l'idioma que «L'ESQUELLA» usa, i ens acarem amb l'article central: «Història de Sèrbia. Curs elemental», i anem subratllant.

L'article d'«El Be Negre», diu: «la mort violent». Ha de dir «la mort violenta». «Una costum». Ha de dir: «un costum». «El fill de Milosch Miquel fou assassinat a la seva vegada». (Això passa de patuès). «Més tard fou Alexandre I de Iugoslàvia l'assassinat de Marsella». (Què bonic.) «Mantinguda per aconseguir escanyar a la parella reial.» La preposició *a*, sobra. «Pròpia» (sense accentuació). «El rei Alexandre, en escapar d'un *pel* a un temptat.» (Bonic!) «Immediatament *a* Apis.» Altra preposició sobrera. «El govern serbi «vegé» acomplir-se.» Ha de dir «veié». «A l'objecte de castigar *al* rei.» Ha de dir *el* rei. «Els conjurats *de* «Serajevo».» Ha de dir: els conjurats de Sarajevo. «La Croàcia *sens* plebiscit.» Ha de dir: *sense* plebiscit. «L'Imperi austro-hongarès *per* permetre...» Ha de dir: «*per a* permetre». «No ha de servir de *pretexten*.» Ha de dir: no ha de servir de *pretext*. «Pescadors de *ganàncies* en els rius agitats de la mort. (Carai quina frase!) Ha de dir: gangues en els rius etc.

I consti que passem moltes coses per alt. Unicament poden fer de Mestre-Tites, amb bagatge semblant, els senyors d'«El Be Negre».

El bus.—Juraria que m'he oblidat alguna cosa.

—¿Quantes llengües diu que domina?

—La que mai no he pogut dominar és la de la dona.

no ens preocuparem ni ens preocupa constatar d'on venia el retret ni volguèrem donar-hi importància.

Escrivíem una nota a favor de «L'assassinat del carrer 42», no *contra*. Si haguéssim cregut que l'havíem d'escriure en contra no hauríem parlat sense fer per compte propi les comprovacions.

Pompeia

El dia 15 de setembre debutarà una Companyia de teatre català en aquest popular teatre de la barriada de Gràcia.

L'obra d'inauguració serà «Valentina», de Carles Soldevila.

En la Companyia del Pompeia hi ha elements magnífics. Enriqueta Torres, Peris, Jofre. Hi ha actors com en Cabré. Dirigirà la Companyia el conegut comediògraf Avelí Artís.

Circ Barcelonès

Després d'unes representacions del «Tenori», s'ha reprès «El Fill de la Ninon», de Domènec Guansé.

La setmana propera s'estrenarà «Or i fang», de Lluís Elies.

CINEMA

Urquinaona

«Hombres en blanco»; un film de clínica, de la Metro Goldwyn Mayer.

La producció de la Metro Goldwyn Mayer és interessant i el treball de Myna Loy i Clark Goble, bo.

Però aquesta pel·lícula té un inconvenient per al públic que vesteix elegant i que va als nostres cinemes de luxe: el mateix inconvenient que hem apuntat en parlar d'«El Mundo cambia»: no és una pel·lícula acaramel·lada. Aquí on els gran èxits en cinema van de extrem a extrem, per un cantó

«El Signo de la Cruz» i per altre «El desfile del Amor», pel·lícules com «Hombres en blanco» i «El Mundo cambia» són plats de minoria. Fa vergonya que semblants pel·lícules siguin més apreciades en els cinemes populars que en els cinemes aristocràtics.

Ai els rics barcelonins, enamorats de Muñoz Seca i d'Honor Maura, en teatre, i d'en Chevalier i les «fatals», en cinema!

Receptes i coneixements útils

Peus de porc amb naps

De porcs n'hi ha tot l'any i pertot arreu. Hi ha, però, una temporada més propícia que altres èpoques per a assaborir les delícies del més aprofitat i aprofitable dels animals. Ens trobem de ple en el temps dels porcs. En efecte; des dels volts de Santa Teresa a les envistes de Carnestoltes—amb un lleu repòs en les festes nadalènques en les quals triomfa el galldindi—el porc és l'amo indiscutible de la bona taula.

Una de les menges més gustoses que es fan i es combinen, és la de «peus de porc amb naps». Remarqueu bé amb l'afectuós respecte que hom anomena les extremitats del porc. Parlant d'altres bèsties, hom diu, per exemple, pota de vedella, pota de moltó, etc. Tractant-se del porc, com que és tot un senyor dins del seu gènere, malgrat la seva figura disgraciosa i quasi antipàtica, les seves potes tenen tractament de peus, el mateix que a molts porcs que caminen amb dues potes o peus, hom els besa cerimoniosament les mans.

Anem al plat. Els peus es bullen bé. Després de bullits, es posen en una cassola i es deixa que es coquin uns quinze minuts grassos. Es preparen naps, amb preferència si són de Cerdanya, es bullen, es migparteixen pel llarg, s'enfarinen, es fregeixen i es posen a la cassola, amb una mica d'aigua, que no sigui mineral.

S'hi afegeix una picada d'all, ametlles torrades, julivert i una mica de pa torrat. Un parell de bulls i ja està fet.

Calçotada de ceba tendra

Es tracta d'un entreteniment gastronòmic de pur llinatge vallsenc. A Valls, les calçotades són tan populars com els xiquets i l'aiguarent. La primera matèria, més ben dit, l'única matèria, és la gentil i virginal ceba tendra, esvelta com un lliri i abillada amb setinades i finíssimes camisoles que fan més patxoca, salvant les dimensions, que els vels del temple de Salomó.

En la ceba tendra no hi ha engany. No hi valen maquil·latges ni superxeries, al revés del que passa amb moltes «menors» que s'apropen a la quarentena. Quan la ceba tendra deixa d'ésser-ho, es coneix d'una hora lluny.

Cal aprofitar, doncs, les primícies virginals i això és el que fan els vallsencs amb les calçotades.

Es fa foc a terra. Es deixa passar i quan no hi ha més que caliu, s'estén al damunt una abundor de cebes tendres. Tot just comencen a fumar un xic, es treuen del caliu, se'ls arranca la primera pell, el calçot, i s'assaboreix tot seguit la ceba la qual cal sucocar prèviament en un cock-tail d'oli, vinagre, sal i pebre.

La calçotada, malgrat la seva aparença senzilla i familiar, és perillosa i, molt sovint, ha estat causa de desoris i de catàstrofes. Efectivament, hi ha qui darrera de la calçotada ha preparat un dinar digne de Sardanàpal; després del dinar o del sopar, segons els casos, ha vingut la gran gresca de

LA REGLA

SUSPESA,
TORNA RAPIDAMENT
I SENSE PERILL AMB

PERLAS "FEMI" Maravellós producte de la ciència moderna
d'acció segura, sense perjudicar la salut

De venda: Doctor Andreu, Segalà, Vicenç Ferrer i farmàcies

CIRC BARCELONES

Companyia de teatre popular català i castellà

El Registro de la Policía

Preus populars

Dissapte nit, L'obra del Teatre Popular

LOS ENCADENADOS

Direcció, August Barbosa

Primer actor, Joaquim Torrents

Vies Urinàries

BLNORRAGIA (Purgacions)

i totes les greus complicacions de l'aparell GENITO-URINARI, tals com CISTITIS, PROSTATITIS, GOTA MATINAL, o MILITAR, ORQUITIS, etc., de l'home; METRITIS, VAGINITIS i ANEXITIS, de la dona; s'obté un ràpid i segur resultat amb l'ús dels

SELLOS OSSAM

Llurs propietats antisèptiques i microbicides comuniquen a la sang i a l'orina i es noten llurs efectes a les primeres preses; calmen els dolors produïts per la micció; l'orina es manté asèptica i els gonococos són destruïts fins a obtenir amb llur ús una veritable i completa curació

De venda: Dr. ANDREU; Segalà (Rbla. Flors, 14). Farmàcia de la Creu; Farmàcia Tarrés (Carme, 84); Pujol i Culell (Pelayo, 56); Ferrer i principals farmàcies

TEATRE POLIORAMA

Temporada oficial de Teatre Català

Avui, tarda, a les 5'15, i nit a les 10'15:

Les ales del temps

Es despatxa a Comptaduría

AVIS: Queden anulats tots els pases de l'anterior temporada.

CLÍNICA GALLEGO

Vies urinàries - Matriu - Sífilis
Impotència - Diatèria - Raigs X

Director: Doctor J. RIU
Diumenges, de 10 a 1

Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9
NOU DE LA RAMBLA, 18

CINE TALIA

TEMPESTAD AL AMANECER

en espanyol, por Kay Francis y Nils Astes

La mujer que he creado
por Robert Montgomery

Sorpresa del coche cama
por Florelle

Revista

FRONTO NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS

Voleu passar una bona estona?
Aneu al FRONTÓ NOVETATS

TEATRE APOLO

Companyia Casals - Clapera - Torres

EXIT de l'obra d' Amichatis i Mantúa

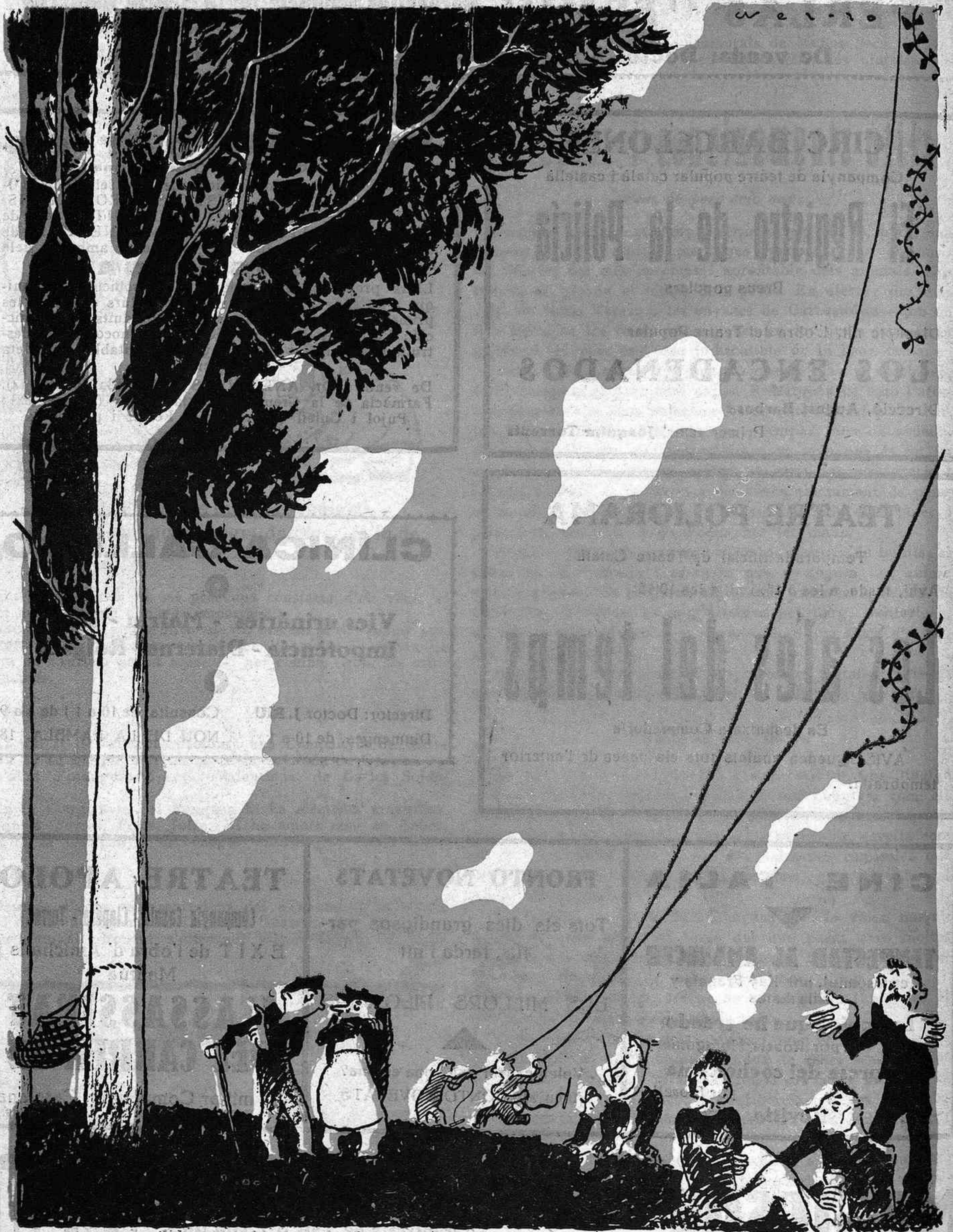
L'ASSASSINAT DEL CARRER 42

La millor Companyia Catalana

MAGICSON RADIO

per a totes les corrents. - Aparells garantizats de 150 a 1.200 ptes.

CASA PEIX
BOQUERIA, 47

—Fem alguna cosa, encara que sigui fora de temps?

—Sí, mira, enterrem la sardina. Ara és el que es pot fer millor.